

Слово «людина» звучить гордо

Будь собою, інші ролі зайняті. –

Оскар Уайльд

Є така стародавня приказка: “Посієш вчинок – пожнеш звичку, посієш звичку – пожнеш характер, посієш характер – пожнеш долю”. Цей вислів коротко і емко відображає людину, про яку я хочу вам розповісти.

Говорячи про Норець Лесю, недостатньо сказати, що вона Президент нашої школи; моя однокласниця, яка допоможе; лідер, який надихає на розвиток особистості... Леся – це людина з відкритою душею та чуйним серцем.

Нещодавно, ми з подругою розмовляли про лідерів нашої школи, успішних учнів, риси особистостей з сильною волею. Чесно кажучи, раніше я навіть не звертала уваги на такі теми, але зараз, стоячи на порозі дорослого життя, все більше і більше думаєш про майбутнє. Про те, чого ти хочеш досягти у своєму житті?

Я запитала у Лесі: «Що ж для тебе означає поняття лідер?». Якщо говорити відверто, мій дорогий читач, то її розповідь мене вразила: «Коли я була маленькою, мій дідусь навчав мене грати в шахи. Крок за кроком я освоювала цю нелегку гру. І тоді я вперше дізналася, що таке радість поразки і гіркота перемоги. Назавжди запам'ятала слова дідуса: « Якщо йти вперед, то тільки до кінця». І я йду повільно, але впевнено. Одного разу я замислилася, адже наше життя - гра в шахи. Виграємо ми чи програємо – наш вибір. Іноді доля грає з нами в піддавки, а іноді збиває нас з пантелику - шах і мат. Ось я уявила, що граю в житті в шахи. Якою фігурою була б я? Не довго думаючи і не соромлячись, я вибрала шахову королеву. Моє життя - це моя партія. Куди хочу, туди ходжу, але ходи роблю обережно. Знаєш, Каріно, у своєму житті я прагну стати лідером, гідним громадянином своєї держави, а значить королевою. У мене є друзі - моя вірна команда. Моя команда – це Організація Об'єднаних Лідерів. Може я і шахова королева, але без моєї команди я ніхто».

Прийшовши додому, я заварила собі велику чашку какао. На вулиці почав йти дощ. Я дивилася у вікно, але нічого не бачила... Мої думки повернулися до нашої розмови. Через декілька місяців я отримаю атестат про загальну середню освіту. Що далі? Якою я хочу бачити себе у майбутньому? Леся – лідер не тільки в школі, а й у житті. Вона знає, що хоче, що потрібно робити для того, щоб досягти бажаного результату. А саме головне, моя подруга – людина, яка надихає на дії, розвиває лідерські якості оточуючих людей і завжди прийде на допомогу, дасть пораду і щиро, від душі, буде радіти успіхам інших.

Уявила перед собою шахову дошку... В голові прозвучали слова Лесі: «Тура – це моя мрія, до якої йду, до якої прагну». У кожної людини свої цінності та бажання. Для когось мрія – отримати новенький планшет на день народження або стрибнути з парашутом. А для жителів країн Африки, наприклад, мрія – це гідне життя, щоб була їжа, вода. Жителі інших держав мріють про те, щоб не було війни, тому що це найжахливіше, що може бути на світі. Кожен мріє в залежності від ситуації, що склалася.

Пізнання того, ким я хочу стати в майбутньому, прийшло з часом. Я мріяла стати медиком, тому що медичні працівники лікують людей, зберігають фізичне здоров'я. Але мене тягнуло все глибше до душі людини. Хотіла стати письменницею: письменники пишуть про життя, мрії, книги наближені до душі. Потім до мене дійшло, що психолог – це і є душевні болі і радощі. І з тих пір я мрію стати психологом, морально допомагати людям.

На жаль, людина XXI століття стає асоціальною: ми втратили довіру до близьких, не хочемо чути проблеми інших, так як кожен «втопився» у своїй. Інколи хочеться відкрити душу, розповісти, що тебе турбує, але відразу в голові блимає знак «Stop»... Саме тому я вирішила в подальшому вивчати психологію, тому що це наука про душу, про те, які ми всі одночасно різні і однакові.

Я не знаю, як довго стояла, дивлячись у вікно. Моя пам'ять згадувала слова, вчинки та дії моєї однокласниці. Вона з категорії тих людей, які «живуть»: відчують і насолоджуються життям кожен день, не втрачають надії та сили волі, коли пізнають поразку, завжди простягнуть руку допомоги... У неї багато

друзів, знайомих, навіть учні молодшої школи знають як її звати. Задзвенів телефон... Леся... На моєму обличчі з'явилася посмішка:

- Карино! Привіт! Що робиш?

- П'ю какао.

- Сьогодні я розмовляла з нашим класним керівником. У Катерини погіршилися оцінки з історії. Давай організуємо «Клуб знавців історії» і разом допоможемо однокласниці з вивченням даного предмету.

- Давай, я тільки за!

- Все, через 15 хвилин я у тебе.

Леся - краща учениця нашої школи: чуйна, терпима, милосердна, здатна дарувати оточуючим турботу та любов.

Р. С.: Дорогий мій читач! Подивися навколо себе! Хто тебе оточує? З ким ти спілкуєшся? Чиї слова та вчинки впливають на тебе? Ще вчора я була просто ученицею одинадцятого класу, але ці 15 хвилин дороги додому, розмова з подругою змінили мій погляд і стиль життя.

*Дарун Карина
учениця 11 класу*